

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum
dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de
Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini**

Albertus <de Padua>

VIme, 1480

Tertia pars

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

in corpore ergo eius imperio possunt dimitti peccata. Nota q̄ triplices ē status ecclie. scz impientiū. pſcientiū. et pſectoriū. ad mandatis vero xp̄i surgunt incipientes p displentia mali et amare boni. abstrahendo aliam a carnalibus desideriis. vt dicit rabba. lectū vero tollunt pſcientes virtutibꝫ. qz vt dicit Greg. voluptates corporis in quibus prius iacebant postea tollunt portando ipsius corporis molestias. et ipsam carnez a terrenis desideriis ad voluntatem spūs subleuant. Reuertunt autē in terra suam pſedā. quoꝫ pma dom⁹ est secretū deie qui nesciunt extrauagari sed in trantes domū cordis delectant et quiescunt cū eterna sapientia. puer. 12. Intrans domuz meā quiescā cum illa. non em habet amaritudinem quietus illius. Secunda domus ē fideliū aggregatio vñ tandem ad terciā pueniunt domū celestis patrie vbi videbit̄ deus deoz in sion ab his qui pſuit de virtute in virtutē ac.

Tertia pars.

D

Ereio cū dicit. videntes autē tangit diuinitatē glorificatio: videntes autē turbe timuerūt: solus em̄ deus timendus ē. Deutro. 6. Vñm deuz tuū timebis et illi soli seruies. Est em̄ maledictus qui preter deū aliquind timet. Sz attendendū vt dicit aug. de virginitate. 4. qz triplice ē timor unus culpabilis scz timor mundi. quo aliquis timet aliqñ deū. aliquñ hominē. timet quidē ppter t̄palia bona ne diuinas auferat. ne infirmitates inducat. ne mundi aduersa venire sinat. neq; em̄ ppter ista timendus ē deus. qz est timor bestialis. Psal. Deū non muocauerūt. illic trepidauerūt timore vbi nō erat timor. aliquñ timore mundano timet homo qñ aliquis timet offendere amicū pretermittat dei mandata. vbi magis eligit desplicere deo q̄ offendere hominē. Itē aliquñ timet hō ratione aduersitatē. timet ira ipsius. potentia. damnationes. flagella. ppter qd̄ peccat aliquis. criso. facile deniat a iusticia qui in causis nō deū sed hominē timet. Isa. 41. Quis tu hic vt timeas ab homine mortali ac. isto timore freq̄iter timet hō ipsum mundum. timens em̄ penuriā facit vsluras. timens despici quefit manē gloriam. timens infirmitates vacat amissionibꝫ. Eccl. 22. Cor timidū in cogitatione stulti ñ impetu timoris nō resistit. timore iste non cogit. qz non cadit in absentia vīz. Job. 29. Frustra laborauit nullo timore cogente. Secundus timor ē seruilis qui rā bonū operat sed non ex amore. iste timor non ē virtus sed virtus iniiciū. parit em̄ virtutē sed cū virtute nō manet. Isa. 26. A timore tuo depimus et perperimus spūm salutis. sed facto par tu virtutis cessat iste timor. primo Johannis. 4. Timor non est

Sermon

in caritate. sed pfecta caritas foras mittit timore. Isto timore timent peccator dei cōmissionē. Amos. 3. Leo rugiet quis non timebit. Gene. 3. Voce tuā dñe audiui et timui. eo q̄ nudus es sem. Timet peccator districtū iudicū. psal. Confite timore tuo carnes meas a iudicis em̄ tuis timui. Timet eternū suppliciū. Mat. 10. Timete eū qui potest aiam et corpus mittere in gelennā. Post istū seruitur timorez sequit̄ timor filial̄ qui est pfectus & sanctus. psal. Timor dñi sanctus permanet in seculū seculi. qui timor dñi est spūssandi. iste timor ē duplex sc̄ displicentie et reverentie. Timor displicentie ē iustor̄ in pñti. qui tm̄ timent offendere dei dilectionē vt ab oī ipsius custodia absineant. Pro uer. 16. In timore dñi declinatois a malo. Ite alter timor ē reverentia maiestatē ipsius. Xpo. 14. Timete dñm et date claritatē illi. e adorato eū qui fecit celū et terrā. & glorificauerūt deū qui dedit pñate tales hoībo: pñate dimitte dī pñca deus dedit hoī christo in tpe. quā verbū ab eñno cū pñe hñrt. hanc etiā pñate ipse dedit apostolis. Jo. 20. Quoz remiserit̄ peccata remittent̄ eis. ppter quod deus maxie gloriſicādus ē. qz nō quantiāq̄ potestate nō quibuscūq̄ supnis spiritib⁹. sed dedit hominib⁹ creature abiecte. creature fragili. creature etiā atinuē peccanti. ex quo dei magnificēta multū reliqz qz i vili materia tm̄ virtutis apposuit

Dominica decimanona post pēt hecosten
Prima pars sermonis lxxi.

A
Imile factū est regnū eoz hoī regi. qui fecit nuptias filio suo x̄. Mat. 22. Seruus in cōmēto superne iidos virgilij scimus inquit vñiquenq; p̄ genris qualitate in irā moueri. nobiles em̄ etiā ad pñs vident̄ ignoscere. tñ in postezz iā reseruant vñ homerus dicit regū irā ita se hñre. vt etiā si ad pñs indulgent. videant̄ stimulos iracundie reseruare ad futurz. quod omn̄ dit pabola euangelij pñtis. qz rex oīm deus attemptus ab hominib⁹ irā sustinuit. sed tandem offensus morte suo et de honestate regal̄ uiuīj. homicidas quidez p̄didit. in compositū vero habitu tradidit cruciandū. et qz hec pabolice dicta sūt de nuptiis eternī regis. iō in pñti euange. tria atinent. Primo iusta reprobatio eoz qui diuina stemnit. Secundo pia elecio illoz qui eadē appetit. ibi. tūc ait seruus suis. Tercio puida circūspicio eoz qui fideliter agūt. ibi. intravit aut rex. Cirea iniquoz aut